

Televizní reportáž z projektového dne

garant: Jiří Šibrava

členové expertní skupiny:

Nikola Krejčíková	6.B
Tereza Hrabíková	6.B
Tadeáš Starý	7.A
Tomáš Hrna	7.B
Iveta Matoušková	7.B
Markéta Křížková	7.B
Jakub Čabaj	8.B
Jan Rubant	8.B
Richard Ševčík	8.B
Ondřej Barda	9.A
Vojtěch Hlaváček	9.A
Michaela Hrabíková	9.A

Anotace projektu:

Získáme informace z průběhu projektového dne a zpracujeme je do podoby televizního sdělení.

Seznámíme se s rozdíly mezi zpravodajstvím a publicistikou.

Vyzkoušíme si role televizního reportéra, kameramana, střihače, grafika, režiséra...

Co bude výstupem? Určitě audiovizuální záznam našeho televizního pořadu.

Vzdělávací cíl:

Jedním z cílů bylo vcítit se do role zpravodajů a přímo si v praxi vyzkoušet natočení jednoduchých zpravodajských příspěvků (šotů) sestávajících z obrazového materiálu a doprovodného mluveného slova (většinou dialogu), kterým je zpravidla rozhovor s reprezentantem prezentovaného projektu.

Skupina žáků tak pozná své komunikační schopnosti i schopnosti osvojit si za krátký čas problematiku ostatních projektů. Zpravodaj (reportér) se naučí vstoupit do tématu, pokusí se správně ptát, aby divákovi (posluchači) podal objektivní zprávu a vytvořil kvalitní zpravodajství. Důraz se klade na schopnost tvorby obrazového materiálu, zacházení s technikou, práci s prostorem a časem, který je na celou relaci určen.

Jedním z cílů je rovněž naučit se spolupracovat v týmu, kde si každý může vyzkoušet určitou roli a poznat, která mu nejvíce vyhovuje, což prohloubí jeho sebepoznání.

Výsledným a konečným cílem (produktem) bylo sestavení zpravodajské relace o průběhu projektového dne na naší škole s prezentací vybraných témat.

Žáci by si měli vyzkoušet, jak vzniká televizní sdělení, uvědomit si důležitost činností lidí, kteří nejsou vidět na obrazovce, měli by pochopit rozdíl mezi zpravodajstvím a publicistikou, křehkou hranici mezi „objektivním“ sdělením a hodnocením, uvědomit si snadnost zkreslení informace novinářem. Dále si procvičí komunikační dovednosti při domlouvání a natáčení šotů, kladení smysluplných otázek a zejména verbální projev v roli zpravodajů. Součástí bude i získání kompetencí k ovládnutí digitální kamery.

Jak šel projekt:

V předprojektovém dni (v přípravném dni projektu), jsme se s naší skupinou a po konzultaci s hlavním garantem projektu rozhodli nečinit novinovou reportáž, a to především z časových důvodů. Upřednostnili jsme kvalitnější osvojení základů televizního zpravodajství před prací píšících novinářů, neboť se nám zdálo být zajímavější, živější a působivější. Ve dni projektových příprav jsme si ve skupině rozdělili jednotlivé role a naplnili jejich činnost. To znamená, že jsme se snažili určit, co který člen skupiny bude dělat a jaká bude jeho náplň práce v samotném projektovém dni. K jednotlivým uvažovaným rolím patřily role režiséra, kameramana, hlavního moderátora a zpravodaje.

Rovněž jsme určili místo hlavního moderátora zpravodajství a řekli si něco o jeho vybavenosti a smyslu této role. Velmi stručně řečeno: Režisér - řídí celý tým techniků a tvůrců reportáže. Hlavní moderátor svým průvodním slovem uvozuje vstupy jednotlivých reportérů zpravodajství a spolu s režisérem se podílí na smysluplném a časovém řazení jednotlivých reportáží (lépe krátkých šotů). Kameraman zachycuje obrazový materiál.

Velká pozornost byla věnována přípravě jednotlivých dialogů a studiu témat prezentovaných projektů.

Co jsme zjistili:

Základní zásady při tvorbě rozhovoru pro televizní šot a přístup k provedení šotu:

- zpravodaj projekt zásadně nekritizuje, zdržuje se veškerých poznámek a hodnocení
- nese v sobě představu, že se ptá za lidi, které dané téma zajímá a chtějí se o něm dozvědět v krátkém čase šotu co nejvíce podstatného
- otázky jsou kladeny věcně a stručně, abychom přinutili dotazovaného k odpovědi, která bude posluchače a diváky zajímat, i když bude pro tazatele nepříjemná
- v případě nepřímých a vyhýbavých odpovědí lze otázku opakovat
- šot musí být důsledný, přesný a přímý s odhalením faktů
- nikdy si na otázku neodpovídáme sami
- jednotlivé dialogy je vhodné připravit s vedoucím projektu
- dotazovat se vždy na podstatu věci, popřípadě na její význam, smysl a přínos nebo dopady na diváky a posluchače
- reportér musí mluvit nahlas, pomalu a artikulovat mnohem výrazněji než při běžné komunikaci, zejména dodržovat délky samohlásek

Činnosti při návštěvě zpravodajského místa - místa prezentovaného děje:

- krátké představení zpravodajského štábu - seznámení osob
- oznámení o natočení šotu a požádání o rozhovor
- seznámení prezentovaného s představou zpravodaje

U prezentovaných projektů jsme pozorovali talent umět prodat svoji činnost, svůj projekt prezentovat, ale nemůžeme se zbavit dojmů i opačných - když je zpravodaj podceňován, jeho role vystrkována na pokraj, když se projevuje neochota odpovídat na zvědavé otázky nebo respektovat požadavky kameramana apod. Bohužel i takto někteří k prezentaci svých projektů přistoupili... Vstřícná k našemu zpravodajství byla skupina "MUZIKÁL", která prezentaci před kamerou využila dokonale a která opravdu měla co nabídnout. Na tomto místě jsme žasli, jaké talenty se ukrývají v našich spolužácích. Projekt měl opravdu vysokou úroveň a měl co nabídnout. Žáci se prezentovali třemi muzikálovými křesly plnými zpěvu a pohybu.

Reflexe:

- i když by projekt měli spíše hodnotit nezaujatí, domnívám se, že v rámci našich možností pracovní skupina na vytvoření projektu pracovala velmi dobře, se zaujetím něco vytvořit
- bavilo mě to, lepší než se učit
- byl jsem hodně nervózní, reportéři v televizi to nemají lehké
- muselo se všechno připravit – kde natáčet, jak stát, co bude v pozadí, kde jsou zásuvky...
- není jednoduché stoupnout si před kameru a říkat naučený text
- překvapilo mě, jak se někteří učitelé styděli odpovídat na naše otázky
- myslím, že jsme to zvládli dobře
- některé skupiny mohly víc spolupracovat
- naši reportéři měli co dělat, aby se jim povedlo text říct aspoň na druhý pokus
- velice mě bavilo poslouchat odpovědi a názory žáků a učitelů
- ze všeho nejvíc mě překvapila rychlost, s jakou byly natočeny různé šoty
- na konci byl obraz trochu mimo – byla vidět jen polovina těla, občas nebylo rozumět
- získali jsme přehled nad celým projektovým dnem
- hodně lidí se bojí kamery, skoro nikdo nám nechtěl odpovídat na otázky

- při mém posledním rozhovoru jsem zapomněla otázku na paní učitelku
- zjistil jsem, že práce kameramana je velice složitá, je obtížné natočit všechny tváře a přibližovat a oddalovat obraz
- příště budu mluvit pomaleji
- měl bych se vyhnout záchvatu smíchu, bylo to v televizi vidět

Přílohy:

CD disk s natočeným pořadem